

GLÉDÁBAN AZ ÁGYBAN

– Joseph Roth: *Radetzky*marsch. *Orgiastisches Sommerfest* –

Tobl százados. Emlékszik jól a napra;
tizenkettőben volt, nem: tizenegyben...
„Békeidők!” – vigyorogni alapja
volna jócskán min, mégis árnyék rebben
arcára a *dologtól*. Most feladja
az emlékezést? Így tenni nem kedvel. –
„Jöjj el – szól –, Megélményült Húsiszony!
Örökké él az elmúlt garnizon.”

A legtöbb kamerádja *odaát* van
azóta már. Jár ám nekik a múltjuk!,
tőle kapván meg *agylag*... No, nem bátran,
de azért korrekten. Nincs is tumultus
a nagy helyszínre s célhoz járulásban;
aligha pulzál a torz, gonosz vulgus.
Ma mind kivárja a sorát, bizony;
fegyelmet tart az elmúlt garnizon.

Másként, mint *akkor!* Tobl erkölcs-toronyból
szaval: – „Nem szelíd, hanem éppen hát vad
volt sok baka, s megesett a *karambol*,
mit az ember ma Big bang-ként csinálhat...
Ez szörnyen döng, aligha csak dorombol,
és bármikor csontig-velőig áthat.”
...Órjás hodály, mega-orv randi-*zone*:
türelmi sáv az elmúlt garnizon.

– „Hic et nunc!, vagyis: *itt...*, s: *történetesen...*
Nem komolyan...” – így a százados. – „Fossam
érveimet? Á, hanyagul *kitetszem*
belőle, okosabb lesz óvatossan
bánom vele! Dolgom nem az: etessem
hallgatóim, hanem hogy valljak: »Mostan
I'm, I'm, I'm le grand guignol,
amelyben él az elmúlt garnizon.«

Bennem kering mind, aki *nyulakodva*
prédára támadt orgiaszt'kus éjen;
s már *anno dac'mal* én voltam az odva
(mintegy vigyázva, bizton beleférjen
kereteimbe): szép, kicsi és ótva-
ros egyaránt. (Vagy mi? Utóbbi mért nem?
Diszkrimináci't nem tűrök! Ki szól?
Kitöltöm magam, elmúlt garnizon.)

Egyszóv': *keféltek*, mint a nyulak, ért'ni?
A szemántik' mindössze ennyi lenne,
közlöm (nem épp pironkodva, de térti-
vevényt sem ad *message*-emért az elme,
az is tuti, stallumát hogyha félti... –
Az igaz érdes érintésű kelme
s e tudás régről feltűnő iszony
(*betegmethápher* a [M]últ[-][G]arnizon).”

És nincs történet, ó, vérmes természet!
Jól emlékszik Tobl százados a napra... –
Valóság volna? De hisz csak *nyelvészet*,
két értelemben. Sciencia Szagra
kábé, nem Sacra: csak bűdös *lövészet*...
(Ilyen rímekért tűz, tűz minden tagra!
Saj'g is már szűmben belélőtt szigony;
forgok magamban, elmúlt garnizon.)

Forgok, nem máshol, a Szigony utcában,
hol együtt lakik palóc, vasi, nyíri,
s ahonnan ritkán teszem ki a lábam.
Csak: ha a Klinikákig megyek *vígig*.
S látom: pulzálunk. Tőke? ... – Fűvel-fával...
[/ látványpékség, üzletház, „Store” és „K-bank”:]
...fejlődés, hol ez, hol meg amaz nyílik.
Csodás Nyóc’ker, Szigony, Szigony, Szigony!
Rahedlinyi lányból több garnizon.

Acsai Roland

VÁGÓMADÁR

L.-nek

Apád apja a galambosban lakott.
Óvatosan kellett kinyitni az ajtót,
Nehogy kirepüljenek. Szeme előtt
Az alkohol-köd, mint vadászsólymok

Fején a sapka. Levágott szárnyasokat
Evelt, vagy rádiót hallgatott –
Nem sokat törődött veled, fia balkézről
Való gyerekével. Utáltál oda járni.

Mikor beléptél, vészjeleket kezdtél
Adni, mint a széncinegék; olyan
Magas frekvencián, hogy ne
Hallja meg a karvaly-orrú galambász.